

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 17 oktober 2017 met nummer RvVb/A/1718/0151
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0301/A

Verzoekende partij	de nv WESTTRAC vertegenwoordigd door advocaat Mario DEKETELAERE met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Meir 24
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 11 januari 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 29 oktober 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide van 28 augustus 2013 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het plaatsen van een mast op een perceel gelegen te 8600 Vladslo (Diksmuide), Ramboutstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 7, sectie A, nummer 0310W.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient geen laatste nota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 22 augustus 2017.

Advocaat Mario DEKETELAERE voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis.

Huidige aanvraag maakt deel uit van een site waarop twee verwante zonevrije bedrijven waren gevestigd waarvoor twee verschillende sectorale bijzondere plannen van aanleg werden opgemaakt, met name enerzijds het bedrijf Heidi Decaigny (linker deel van de site), beheerst door een sectoraal bijzonder plan van aanleg "Inzake zonevrije economische activiteiten Deelplan 2. Decaigny Heidi", en anderzijds het bedrijf Salenbien bvba (rechter deel van de site), beheerst door een sectoraal bijzonder plan van aanleg "Inzake zonevrije economische activiteiten Deelplan 7. bvba Salenbien".

Op 11 december 2008 dient de bvba Salenbien een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het *"verbouwen van een bedrijfswoning en het bouwen van bedrijfsgebouwen"*. Het project voorziet een totaalinrichting voor de twee bedrijfsterreinen. Zo wordt op de site Salenbien voorzien in de sanering van de bestaande constructies en de oprichting van een nieuwe loods met showroom van respectievelijk 2.240 m² en 800 m² en tevens in de verbouwing van de bedrijfswoning. Het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide verleent op 10 maart 2009 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de bvba Salenbien. Op 31 maart 2009 schorst de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar deze vergunning, waarop het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide op 7 april 2009 overgaat tot intrekking van de verleende stedenbouwkundige vergunning. De bvba Salenbien tekent administratief beroep aan bij de verwerende partij tegen deze intrekkingbeslissing, en de verwerende partij beslist op 17 december 2009 om het beroep gedeeltelijk in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen mits de showroom aan de voorzijde met 1 beuk (= 80 m²) wordt verminderd en mits uitsluiting van de verharding – parking en groenaanleg.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar tekent tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring aan bij de Raad. Bij arrest van 27 augustus 2012 met nr. A/2012/0322 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 17 december 2009 om reden dat de verwerende partij op grond van het destijds toepasselijke artikel 4.3.1, §1, tweede lid VCRO de ter beoordeling voorgelegde plannen niet voor het eerst in graad van beroep kon aanpassen.

Intussen verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide op 4 mei 2010 een stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen van verharding en groenaanleg (uitgesloten uit de vernietigde beslissing van 17 december 2009).

Op 8 augustus 2013 neemt de verwerende partij een herstelbeslissing en weigert zij de stedenbouwkundige vergunning aan de bvba Salenbien. Deze weigeringsbeslissing wordt op haar beurt door de bvba Salenbien aangevochten voor de Raad met een beroep tot nietigverklaring. Met een arrest van 16 juni 2015 met nummer A/2015/0369 verwerpt de Raad het beroep tot nietigverklaring.

Inmiddels werd de site Decaigny openbaar verkocht aan de verzoekende partij. De rechtsgeldigheid van deze openbare verkoop wordt in rechte betwist door de zaakvoerder van het bedrijf Decaigny. De activiteiten van het bedrijf Decaigny zijn stopgezet en de verzoekende partij heeft de voormalige site Decaigny in gebruik genomen.

2.

Op 19 juni 2013 dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “*het plaatsen van een mast*”.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan, vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 februari 1979 ‘Diksmuide-Torhout’, in agrarisch gebied.

Het perceel ligt eveneens binnen de grenzen van het sectoraal bijzonder plan van aanleg ‘Zonevremde activiteiten deelplan Decaigny Heidi’ (hierna sectoraal BPA Decaigny), goedgekeurd op 17 november 2004.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling, adviseert op 24 juli 2013 gunstig.

De Groen- en Milieudienst adviseert op 25 juni 2013 ongunstig.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 25 juni 2013 tot 24 juli 2013, wordt één bezwaarschrift ingediend. Het bezwaar heeft betrekking op de strijdigheid van de aanvraag met het BPA.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide weigert op 28 augustus 2013 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college beslist:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat het de aanleg betreft van een mast (antenne) bij een para-agrarisch bedrijf in een goedgekeurd sectoraal bijzonder plan van aanleg die betrekking heeft op het bestaand bedrijf (houthandel);

Overwegende dat door de ingreep de bestaande landbouwstructuren niet worden aangetast;

Overwegende dat het een oprichting betreft van een mast binnen een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg en het aangevraagde niet mogelijk is conform artikel 4.4.1. van de VCRO – gezien het een afwijking qua bestemming is;

De mast heeft betrekking op het voorzien van een gps-systeem voor tractoren.

...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 6 september 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 31 oktober 2013 om dit beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 5 november 2013 verklaart de verwerende partij het beroep op 5 december 2013 gegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning.

Tegen deze beslissing stelt de leidend ambtenaar van het departement RWO op 23 januari 2014 bij de Raad een vordering tot vernietiging in.

De Raad heeft met het arrest van 16 juni 2015 met nummer A/2015/0370 het beroep van de leidend ambtenaar van het departement RWO tegen de beslissing van de verwerende partij ontvankelijk en gegrond verklaard. De Raad heeft met hetzelfde arrest de bestreden beslissing

vernietigd en de verwerende partij bevelen een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij.

3.

Na het vernietigingsarrest wordt de administratieve beroepsprocedure hernomen.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 26 augustus 2015 om het beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 1 september 2015 verklaart de verwerende partij het beroep op 29 oktober 2015 gegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

Het beroepschrift is als volgt gemotiveerd :

- *De aanvraag is conform de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan. Het bedrijf voldoet integraal aan de bepalingen zoals voorzien in de omzendbrief dd. 08.07.1997.*
- *Duurzame Landbouwontwikkeling heeft gunstig advies uitgebracht.*
- *De aanvraag is conform de voorschriften van het BPA. Het bedrijf Decaigny bestaat niet meer, de gronden werden recent aangekocht door Westtrac. De stedenbouwkundige voorschriften van het deelplan Decaigny vermelden duidelijk : Aan nieuwe activiteiten worden de volgende voorwaarden opgelegd, de bedrijfsgebouwen kunnen enkel aangewend worden voor agrarische en para-agrarische doeleinden.*
- *De antenne wordt ingeplant net achter de bestaande loods en dit op meer dan 150 m van de straat. Ze is dus volledig aan het zicht onttrokken. In de weigeringsbeslissing staat dan ook duidelijk vermeld dat de bestaande landbouwstructuren door de ingreep niet worden aangetast.*

...

4 MOTIVATIE STANDPUNT DEPUTATIE

De Deputatie motiveert haar standpunt als volgt:

4A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

De plaats van de aanvraag is gelegen aan de Ramboutstraat 27-29 te Viadslo (Diksmuide). Het perceel is gelegen ten oosten van het centrum van Keiem, in agrarisch gebied. Het betreft een open gebied, met verspreide bebouwing. De onmiddellijke omgeving van de aanvraag wordt aangetast door enkele bedrijven, dit is tevens het geval voor de aanvraag.

Huidige aanvraag heeft betrekking op de voormalige site Decaigny, beheerst door het sectoraal BPA zonevreedde bedrijven - fase 2, deelplan Decaigny Heidi (MB dd. 17.11.2004).

De site Decaigny werd inmiddels openbaar verkocht. (aan de aanvrager) Deze verkoop wordt door bvba Decaigny wel betwist. Tijdens een plaatsbezoek (in het kader van het bouwberoep Salenbien) is vastgesteld dat de site Decaigny effectief in gebruik is genomen door de nieuwe eigenaar.

Op de site Decaigny bevindt zich een grote loods. Aanpalend de site Decaigny, bevindt zich een loods in opbouw, evenals een bedrijfswoning in verbouwing. Beide gebouwen maken deel uit van het sectoraal BPA zonevreemde bedrijven - fase 3, deelplan bvba Salenbien A. (M.B. dd. 20/12/2006).

Op 17 december 2009 verleende de deputatie in beroep de stedenbouwkundige vergunning voor het oprichten van een loods en de verbouwing van de bedrijfswoning op de percelen beheerst door de sectorale BPA's, deelplan Decaigny en deelplan Salenbien. Hiertegen had de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar beroep ingesteld bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. De Raad voor Vergunningsbetwistingen heeft de vergunningsbeslissing vernietigd.

Op 8 augustus 2013 heeft de deputatie de stedenbouwkundige vergunning geweigerd. Het beroep tegen deze weigeringsbeslissing is door de Raad voor Vergunningsbetwistingen afgewezen. (RVVb, 16 juni 2015, nr. A/2015/0369)

Voor de volledigheid kan worden gewezen dat op 4 mei 2010 de omgevingsaanleg door het schepencollege werd vergund. Deze vergunning is niet uitgevoerd. Enkel de toegang tot de site Decaigny (linkerdeel) is verhard met asfalt.

Het ontwerp voorziet in het plaatsen van een mast achter de loods op de site Decaigny. De mast, voorzien in lichtgrijze staalstructuur, heeft een hoogte van 25 m. uit het beroepschrift blijkt dat het moet gaan om een antenne voor een gps-systeem voor tractoren.

Historiek :

- De deputatie weigerde op 20 maart 2014 de vergunning voor het plaatsen van een totem. Het beroep aangetekend door aanvrager tegen deze weigeringsbeslissing werd door de Raad voor 'Vergunningsbetwistingen afgewezen. (RVVb, 16 juni 2015, nr. A/2015/0371)

- een beroep bij de deputatie voor de aanleg van een verbindingsweg tussen enerzijds het bedrijf Westtrac en anderzijds de site Decaigny, werd door aanvrager tijdens de beroepsprocedure ingetrokken. (B/2013/376)

- Op 13 februari 2013 legde de deputatie in de milieuvergunning als bijzondere voorwaarde op dat "een masterplan moet worden opgemaakt in functie tot de toekomstige ontwikkeling van de agrarische zone". Tegen deze beslissing heeft aanvrager beroep aangetekend bij de Raad van State. Op heden is er nog geen uitspraak.

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

Los van de vraag of het bedrijf Westtrac al dan niet als een para-agrarisch bedrijf moet worden aanzien, moet worden vastgesteld dat de aanvraag kadert binnen het uitvoeren van activiteiten waarvan niet alle constructies op de site, vergund zijn. Onder meer werd voor de loods in 2004 een functiewijziging vergund naar (zonevreemde) opslag van hout, terwijl beroepsindiener aanhaalt para-agrarisch te zijn. Deze stedenbouwkundige vergunning werd op 26 mei 2004 afgeleverd en is niet terug te vinden in de historiek van het BPA. Daarnaast komen de verhardingen niet overeen met het door het schepencollege vergund inrichtingsplan (dd. 10 mei 2010). Dit wordt eveneens bevestigd in het proces-verbaal van de bouwinspectie dd. 7 april 2015 waaruit blijkt dat de aanwezige kws-verharding niet voor de volledige oppervlakte is vergund.

De bestaande voetweg 57 staat weliswaar op het plan vermeld, doch in werkelijkheid is die volledig van de openbare weg afgesloten. Uit niets in het dossier blijkt dat de weg opnieuw toegankelijk wordt gemaakt.

Samen met het Agentschap Ruimte Vlaanderen moet dan ook worden besloten dat niet alle handelingen op de site als hoofdzakelijk vergund kunnen worden aanzien.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De gevraagde mast met zijn hoogte van 25 meter komt niet minder dan 16 meter boven de nok van de bestaande loods. Zelfs al wordt deze mast ingeplant naast de bestaande loods en zelfs al betreft het een "lichte structuur", zal de gevraagde constructie door zijn hoogte steeds zichtbaar zijn in het landschap en dus steeds enige visuele impact hebben. De gevraagde mast is dan ook visueel vormelijk niet verenigbaar met de onmiddellijke omgeving, die grotendeels - toch nog altijd - open agrarisch gebied betreft. Het argument dat de deputatie op 19 september 2013 een gelijkaardige mast heeft vergund in Alveringem gaat evenwel niet op. Uit de aangehaalde beslissing blijkt duidelijk dat zich in de onmiddellijke omgeving naast een 46 m hoge kerktoeren ook een 42 m hoge massieve GSM-mast bevindt. In casu is een dergelijke hoge constructie nergens in de onmiddellijke omgeving te bespeuren. Het voorbeeld aangehaald uit Poperinge handelt over een stedenbouwkundige vergunning verleend door het schepencollege. Los van het feit dat de aangehaalde vergunning niet door de deputatie is verleend, wordt geenszins aangetoond dat de ruimtelijke situatie identiek is aan huidige aanvraag. Elke stedenbouwkundige aanvraag moet op zijn eigen merites worden beoordeeld.

Verder wijst de PSA op het volgende :

"Naast de totem en de verbindingsweg, is dit een verdere fragmentaire aanvraag voor deze site. Net zoals de vorige keer kan niet genoeg worden herhaald dat voor het bedrijf in kwestie een globale aanpak is aangewezen. Dit dient zowel op vergunnings- als op planologisch vlak gebeuren. Men mag hierbij niet uit het oog verliezen dat voor de hele site (met de aanpalende percelen van het bedrijf) een kakofonie aan verschillende voorschriften van toepassing zijn (gewestplan, sectorale BPA, verkavelingsvergunning) (zie dossier B/2013/376). In de weigeringsbeslissing wordt gewezen dat het bedrijf nog op andere locaties binnen de gemeente vestigingen heeft (cfr. Kortewildestraat 10 en de Brugse Heirweg) Ook aan de Ramboutstraat bevinden zich nog aparte locaties van het bedrijf. (zie parking tractoren aan de overzijde van de straat)

Aanpalend de site Decaigny bevindt zich de voormalige site Salenbien (waarvoor reeds een loods - zij het onvergund - is opgericht). Een meer geconcentreerde bundeling, waarbij het bedrijf op één locatie wordt geïntegreerd, is ruimtelijk aangewezen.

Ook de deputatie besliste op 13/02/14 in de milieuvergunning dat een masterplan is aangewezen.

In de weigeringsbeslissing voor de totem (publiciteitspaal) heeft de deputatie de noodzaak van een globale ruimtelijke aanpak nogmaals herhaald.

Huidige aanvraag beantwoordt geenszins aan de vraag voor een globale ruimtelijke aanpak. Integendeel, de aanvraag staat enkel in functie tot de korte termijnbehoeften van het bedrijf, zonder dat rekening wordt gehouden met de ruimtelijke gevolgen op lange termijn.

Een vergunning verlenen, opent de deur voor een volgende fragmentaire aanvraag, zonder dat een fundamentele planologische oplossing wordt geboden. Dit staat haaks op een duurzame ruimtelijke ordening."

De deputatie treedt die beoordeling, in haar geheel en om de erin vermelde redenen volledig bij en neemt ze dan ook tot de hare. Na de hoorzitting kreeg aanvrager de mogelijkheid om alsnog een masterplan te bezorgen. Op 6 oktober werd een nota met bijkomend masterplan bezorgd. Het masterplan is gewoon een neerslag van de bestaande toestand, aangevuld met een reeks voorbije aanvragen (totem, toegangsweg, ...) zonder dat enige inspanningen worden gedaan om de bestaande verrommeling op te kuisen. Zoals hoger aangehaald zijn op de dag van vandaag een kakofonie aan voorschriften van toepassing die allen voorbijgestreefd zijn. (gewestplan, sectoraal BPA en een niet-opgeheven verkaveling) In dat opzicht is het heel opmerkelijk dat de bestaande voetweg (sentier 27) wordt aangegeven als erfdienstbaarheid van openbaar nut, terwijl deze weg in werkelijkheid is afgesloten. Nergens wordt aangegeven dat er stappen worden ondernomen om deze voetweg te heropenen of in voorkomend geval te verplaatsen.

De aanvraag is strijdig met de goede ruimtelijke ordening.

4D CONCLUSIE

*Overwegende dat de aanvraag strekt tot het plaatsen van een mast Op de site Decaigny; dat de aanvraag in functie staat tot het voeren van activiteiten in constructies die niet vergund zijn; dat de gevraagde mast visueel vormelijk niet verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving; dat voor het bedrijf in kwestie een globaal aanpak is aangewezen; dat huidige aanvraag geenszins kadert binnen die globale aanpak; dat de aanvraag strijdig is met de goede ruimtelijke ordening;
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1.

In het enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan Diksmuide - Torhout van 5 februari 1979 (agrarisch gebied), alsook de voorschriften van het BPA 'Zonevreedde activiteiten deelplan Decaigny' van 17 november 2004 *juncto* de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet en de motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur, artikel 4.3.1 VCRO, en de zorgvuldigheidplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

1.1

In een eerste onderdeel van het enig middel voert de verzoekende partij een betoog inzake de verenigbaarheid met de geldende stedenbouwkundige voorschriften.

De verzoekende partij stelt vooreerst dat de verwerende partij ten onrechte meent dat niet alle handelingen op de site van de aanvraag als hoofdzakelijk vergund kunnen worden aanzien. Immers zou er geen sprake meer zijn van een zonevreemde activiteit inzake handel in hout en opslagplaats, waarmee zij zelf niets te maken zou hebben.

De verzoekende partij voert daarnaast aan dat de aanvraag tot het oprichten van een mast volledig conform is met de stedenbouwkundige voorschriften van het toepasselijke gewestplan, dat haar para-agrarisch bedrijf waarbij de mast wordt geplaatst tevens voldoet aan de bepalingen van de omzendbrief van 8 juli 1997 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, en dat de aanvraag ook volledig conform is met de voorschriften van het toepasselijke BPA.

Zij merkt tevens op dat het bedrijf DECAIGNY niet meer bestaat en de gronden van diens site inmiddels openbaar verkocht werden en door haar verworven werden.

De verzoekende partij verwijst naar de voorschriften van het BPA die stellen dat nieuwe activiteiten worden onderworpen aan de voorwaarde dat de bedrijfsgebouwen kunnen aangewend worden voor agrarisch - para-agrarische activiteiten. In dit verband zou het para-agrarisch karakter van het bedrijf van de verzoekende partij uitdrukkelijk door de verwerende partij zijn erkend en bevestigd in eerdere vergunningsbeslissingen, waaronder de beslissing van 5 december 2013 inzake huidige aanvraag, en in de aan haar toegekende milieuvergunning van 13 februari 2014. Zij stelt dat dit standpunt geenszins door de Raad werd betwist in het vernietigingsarrest van 16 juni 2015, maar hierin integendeel werd gesteld dat de verwerende partij zelfs niet verwijst naar *“de mogelijkheid volgens het toepasselijke BPA om nieuwe agrarische of para-agrarische activiteiten te ontplooiën, laat staan dat wordt gemotiveerd dat het bedrijf van de tussenkomende partij als para-agrarisch kan worden beschouwd”*. Zij verwijst tevens naar een brief van de Inspectie RWO West-Vlaanderen van 7 mei 2015 waarin het para-agrarisch karakter wordt bevestigd. Ook zou zij een milieuvergunning verkregen hebben voor het exploiteren van de betreffende loods op het terrein als werkplaats voor landbouwvoertuigen.

Daarnaast meent de verzoekende partij dat niet valt in te zien dat de vaststelling dat de functiewijziging van landbouwloods naar loods voor houtopslag niet meer conform het BPA zou zijn, een weigeringsgrond kan vormen voor het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor een mast. Zij voegt toe dat zij met het oog op het wegnemen van alle onduidelijkheid en voor een maximale rechtszekerheid, onverwijld een aanvraag zal indienen met als voorwerp een nieuwe functiewijziging naar loods voor het stallen, herstel en onderhoud van landbouwvoertuigen, wat conform de voorwaarde van het BPA is dat enkel agrarische en para-agrarische activiteiten zijn toegelaten.

Wat betreft de verhardingen stelt de verzoekende partij dat op 30 september 2015 ondertussen een vergunning werd verleend door het college van burgemeester en schepenen waarbij deze allemaal geregulariseerd werden, zoals gevraagd door de Inspectie RWO West-Vlaanderen. In de bestreden beslissing zou met deze vergunning geen rekening gehouden zijn.

De verzoekende partij wijst er nog op dat de verwerende partij in haar beslissing van 5 december 2013 een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een mast verleende op grond van de vaststelling dat de aanvraag in overeenstemming is met het BPA en verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

Daarnaast valt volgens de verzoekende partij niet in te zien waarom het opmaken van een niet nader omschreven “globaal plan” iets zou veranderen aan het geldende juridische toetsingskader, welke door de verwerende partij omschreven zou zijn als een “kakofonie” van verschillende stedenbouwkundige voorschriften.

Tot slot verwijst de verzoekende partij naar het door haar ingediende beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State tegen de milieuvergunningsbeslissing van 13 februari 2014, op grond van de onwettigheid van de hierin door de verwerende partij weerhouden voorwaarde inzake het *“opmaken van een masterplan in functie van toekomstige ontwikkeling in agrarische zone”*. Hierbij zou het auditoraat van mening zijn dat deze bijzondere voorwaarde inderdaad onwettig is.

1.2

In een tweede onderdeel argumenteert de verzoekende partij dat de aanvraag niet strijdt met de goede ruimtelijke ordening.

Zij stelt vooreerst dat de overweging dat de aanvraag niet kadert in een globale aanpak en om die reden strijdig is met de goede ruimtelijke ordening, geen deugdelijke noch afdoende motivering uitmaakt. Volgens de verzoekende partij dient voor het plaatsen van een mast geen beoordeling in het kader van een “globale aanpak” of een “masterplan” te gebeuren.

Daarnaast verwijst de verzoekende partij naar de verlening van een eerdere stedenbouwkundige vergunning door de verwerende partij op 19 september 2013 voor het oprichten van een gelijkaardige mast in landschappelijk waardevol agrarisch gebied te Alveringem. Uit de bijgevoegde foto's zou hierbij blijken dat zowel de mast van verzoekende partij als deze verleend in Alveringem nagenoeg niet zichtbaar zijn in het landschap. Bovendien zou het betrokken gebied reeds structureel aangetast zijn door sectorale BPA's zonevreemdheid. De verzoekende partij verwijst tevens naar de stedenbouwkundige vergunning verleend door de stad Poperinge op 14 juni 2013 voor het plaatsen van een GPS-antenne en antennemast in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

In het vernietigingsarrest van de Raad van 16 juni 2015 zou volgens de verzoekende partij niet gesteld zijn dat de verwerende partij geen beoordelingsmarge zou hebben inzake de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening, enkel dat een zorgvuldige afweging op dit punt ontbrak. De verzoekende partij wijst erop dat de Raad de leidend ambtenaar bovendien niet volgde waar deze meende dat geen rekening zou mogen gehouden worden met de bestaande loods op het terrein.

De verzoekende partij stelt dat de mast een open en transparante constructie is die weinig tot geen visuele impact genereert, en in feite nagenoeg niet zichtbaar is in het landschap, welke zoals reeds gesteld al structureel is aangetast door sectorale BPA's zonevreemdheid.

Tot slot meldt de verzoekende partij dat op verzoek van de verwerende partij en de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar een masterplan werd opgemaakt voor de hele site, teneinde de “globale aanpak” te duiden en illustreren.

2.

2.1

In haar antwoordnota stelt de verwerende partij inzake het eerste onderdeel dat, terwijl de verzoekende partij erop wijst dat de aanvraag verenigbaar is met de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan en het BPA, niet duidelijk is in welk opzicht de bestreden beslissing deze voorschriften zou geschonden hebben. Zij zou zich helemaal niet uitgesproken

hebben over de verenigbaarheid met de vigerende stedenbouwkundige voorschriften. Immers zou de aanvraag geweigerd zijn omwille van de strijdigheid met de goede ruimtelijke ordening, wat op zich volstaat om de weigeringsbeslissing te dragen.

In dit opzicht zou de verzoekende partij dan ook een aantal overwegingen betwisten die betrekking hebben op overtollige motieven, welke geen aanleiding kunnen geven tot vernietiging.

Zo zou de verzoekende partij niet aantonen dat de vaststelling dat niet alle handelingen op de site als hoofdzakelijk vergund kunnen aanzien worden, bepalend is geweest voor de weigering van de vergunning. Daarnaast stelt de verwerende partij vast dat de verzoekende partij deze bewering betwist, maar tegelijkertijd aangeeft dat zij een functiewijziging voor de loods zal aanvragen. Hetzelfde stelt de verwerende partij vast inzake de verharding waarvoor de verzoekende partij naar eigen zeggen een regularisatievergunning heeft bekomen tussen het ogenblik van de hoorzitting en de bestreden beslissing. Door deze regularisatievergunningen aan te vragen, toont de verzoekende partij volgens de verwerende partij minstens aan dat de overweging terzake in de bestreden beslissing niet foutief is.

Waar de verzoekende partij opwerpt dat de verwerende partij geen rekening zou gehouden hebben met de regularisatievergunning van 30 september 2015 voor de verhardingen, wijst zij erop dat de verzoekende partij zelf in gebreke is gebleven om deze informatie mee te delen. Noch in de bijkomende nota van de verzoekende partij van 6 oktober 2015, noch in de aanvullende stukken hierbij, zou enige melding gemaakt zijn van vermelde vergunning.

De verwerende partij stelt nog dat hoe dan ook niet de onvergunde toestand maar wel de strijdigheid met de goede ruimtelijke ordening de decisieve weigeringsgrond vormde.

Daarnaast dienen volgens de verwerende partij de overwegingen inzake een kakofonie aan voorschriften en de vereiste van een globaal plan als overtollige motieven worden aanzien. Zij wijst er hierbij op dat de verzoekende partij desondanks toch een masterplan bij de bijkomende nota van 6 oktober 2015 heeft bezorgd.

De omstandigheid dat in het kader van het beroep tegen de milieuvergunning de auditeur voorstelt om de vereiste van een masterplan als voorwaarde te vernietigen, toont daarnaast volgens de verwerende partij op zich de onwettigheid van de bestreden beslissing niet aan. Deze voorwaarde werd niet in de bestreden beslissing opgelegd, noch werd dit als enige weigeringsgrond aanzien, maar werd de aanvraag strijdig geacht met de goede ruimtelijke ordening.

Tot slot zou de verzoekende partij zich niet kunnen beroepen op de vergunningsbeslissing van 5 december 2013 aangezien deze vernietigd werd door de Raad en elke aanvraag opnieuw op zijn eigen merites wordt beoordeeld, meer in het bijzonder wat betreft de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

2.2

Wat de kritiek op de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening in het tweede onderdeel van het enig middel betreft, meent de verwerende partij dat de verzoekende partij zich beperkt tot een selectieve lezing van de bestreden beslissing.

Zij wijst erop dat zij geconfronteerd wordt met meerdere fragmentarische aanvragen, terwijl voor de betrokken bedrijfssite een kakofonie van verschillende stedenbouwkundige voorschriften van toepassing is. De verwerende partij verwijst nog naar de overwegingen inzake het gebrek aan een globale ruimtelijke aanpak in de aanvraag, en meent dat het dan ook niet onredelijk is te

stellen dat een globale aanpak nodig is. Zij wijst er op dat met het door de verzoekende partij *in extremis* bezorgde masterplan geenszins inspanningen worden gedaan om de bestaande “verrommeling” op te kuisen.

De verwerende partij merkt vervolgens op dat zij er niet alleen op wees dat een globale aanpak nodig is, maar ook dat de mast op zich strijdig is met de goede ruimtelijke ordening. Hierbij zou de verzoekende partij zich beperken tot het stellen dat de mast een zeer kleinschalige constructie betreft zonder enige betekenisvolle ruimtelijke impact op de site, en daarnaast verwijzen naar de verleende vergunningen voor een gelijkaardige mast. De verwerende partij verwijst hierop naar de overwegingen terzake in de bestreden beslissing. De verzoekende partij zou van mening verschillen wat betreft de goede ruimtelijke ordening, doch op geen enkele wijze aantonen dat deze beoordeling gesteund is op onjuiste feitelijke gegevens of op onredelijke wijze is gebeurd. De motivering inzake de strijdigheid met de goede ruimtelijke ordening zou dan ook afdoende zijn.

3.

3.1

In haar wederantwoordnota begrijpt de verzoekende partij wat betreft het eerste onderdeel niet dat de verwerende partij betwist dat zij de aanvraag strijdig zou geacht hebben met de van toepassing zijnde wettelijke en reglementaire bepalingen. Immers werd in de bestreden beslissing uitdrukkelijk gesteld dat de aanvraag kadert binnen het uitvoeren van activiteiten waarvan niet alle constructies op de site vergund zijn.

Ter aanvulling van haar argumentatie dat de aanvraag conform de voorschriften van het BPA is, waarbij nieuwe gebouwen enkel kunnen aangewend worden voor agrarisch – para-agrarische activiteiten, verwijst de verzoekende partij nog naar de recent verleende stedenbouwkundige vergunning van 13 april 2016 voor de regularisatie van de functiewijziging van de loods.

Voorts merkt de verzoekende partij wat betreft de verleende regularisatievergunning voor de verhandingen op dat zij geen zogenaamde mededelingsplicht heeft, temeer daar de betrokken beslissing onder de openbaarheid van bestuur zou vallen. De verwerende partij kon dan ook alle relevante en actuele informatie inzake bestaande vergunningen opvragen en natrekken in het kader van de voorbereiding van haar eigen beslissing. De verzoekende partij stelt nog dat de vaststelling dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de stedenbouwkundige vergunning van 30 september 2015 niets meer en niets minder is dan een feitelijke vaststelling.

De verzoekende partij meent tevens dat de motivering en het standpunt van de verwerende partij tegenstrijdig zijn waar zij enerzijds de weigering steunt op de vaststelling dat niet alle handelingen op de site als hoofdzakelijk vergund kunnen worden aanzien, anderzijds stelt dat het gaat om overtollige motieven en dat de strijdigheid met de goede ruimtelijke ordening de definitieve weigeringsgrond vormde.

Tot slot stelt de verzoekende partij dat zij zich niet als dusdanig beroept op de vernietigde beslissing van de verwerende partij van 5 december 2013, maar enkel verwijst naar de gewijzigde houding van de deputatie, wat in het kader van de voorliggende bestreden beslissing blijk zou geven van een gebrek aan zorgvuldigheid en van een niet afdoende motivering.

3.2

Wat het tweede onderdeel betreft, benadrukt de verzoekende partij dat de verwerende partij oorspronkelijk in haar beslissing van 5 december 2013 uitdrukkelijk oordeelde de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

Inzake de verwijzing in de antwoordnota naar “fragmentaire stedenbouwkundige aanvragen” van de verzoekende partij, stelt deze dat vermelde aanvragen betrekking hebben op zeer onderscheiden specifieke handelingen, die op zich geen enkel onderling verband vertonen. Er zou nog minder in te zien zijn wat dit te maken heeft met de zogenaamde “verrommeling” zoals aangehaald in de antwoordnota.

De verzoekende partij meent nog dat de verwerende partij twee maten en twee gewichten hanteert bij de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

Wat de verwijzing in de antwoordnota betreft naar de overwegingen inzake de aanwezigheid van een hoge kerktoeren en gsm-mast in de onmiddellijke omgeving van de pyloon te Alveringem, stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij deze constructies in haar beslissing van 19 september 2013 waarbij vermelde pyloon wordt toegestaan geenszins betrokken heeft bij het nemen van haar beslissing. Integendeel zou het aspect dat de mast een transparante en open constructie betreft, met weinig tot geen visuele impact, decisief gebleken te zijn voor het verlenen van de vergunning. Zij verwijst nog naar de betrokken overwegingen in vermelde beslissing van de verwerende partij van 19 september 2013.

De verzoekende partij wijst er tot slot nog op dat uit de fotoreportage blijkt dat een dergelijke constructie als de gevraagde mast nagenoeg niet zichtbaar is in het landschap. Volgens haar haalt de verwerende partij dan ook elementen aan die feitelijk onjuist zijn.

Beoordeling door de Raad

1.

De bestreden beslissing weigert de stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een mast achter een loods die behoort tot het bedrijf van de verzoekende partij. Uit het beroepschrift van de verzoekende partij blijkt dat het gaat om een antenne voor een gps-systeem voor tractoren.

Uit de overwegingen blijkt dat de bestreden beslissing steunt op meerdere weigeringsmotieven die verband houden met de onverenigbaarheid van de aanvraag met zowel de wettelijke en reglementaire bepalingen als met de goede ruimtelijke ordening. Met name:

- 1) de aanvraag kadert binnen het uitvoeren van activiteiten waarvan niet alle constructies op de site vergund zijn;
- 2) de mast is visueel vormelijk niet verenigbaar met de onmiddellijke omgeving;
- 3) een globale aanpak voor het bedrijf in kwestie is aangewezen, terwijl de aanvraag niet kadert binnen die globale aanpak.

2.

2.1

In een eerste onderdeel stelt de verzoekende partij vooreerst dat de verwerende partij ten onrechte meent dat niet alle handelingen op de site als hoofdzakelijk vergund kunnen worden aanzien.

Het wordt niet betwist dat de aanvraag gelegen is binnen het toepassingsgebied van het BPA Zonevreemde activiteiten deelplan 2. Decaigny Heidi, goedgekeurd op 17 november 2004.

De mast wordt ingeplant in zone 1: “zone voor bedrijvigheid” van het BPA Decaigny, die volgens de stedenbouwkundige voorschriften bestemd is voor het huidig bedrijf zoals omschreven in de toelichting bij het BPA, en dus voor een bedrijf dat actief is “in het opslaan, verwerken (van ruw

hout tot planken) en verhandelen van allerhande hout (zowel nieuw als tweedehands) en houtbewerkingsproducten”.

De verwerende partij overweegt dat voor de loods in 2004 een functiewijziging werd vergund naar (zonevreemde) opslag van hout, terwijl de beroepsindiener, dit is de verzoekende partij, aanhaalde para-agrarisch te zijn. De betrokken vergunning van 26 mei 2004 zou daarnaast niet in de historiek van het BPA terug te vinden zijn.

De verzoekende partij stelt dat er geen sprake meer is van een bestaande zonevreemde activiteit inzake handel in hout en opslagplaats, waarmee zij niets te maken zou hebben, en voert vervolgens een argumentatie om aan te tonen dat de mast conform de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan is en dat het bedrijf eveneens voldoet aan de voorschriften van het sectoraal BPA.

Vastgesteld moet worden dat de verwerende partij met de aangehaalde overweging evenwel geen uitspraak doet over de overeenstemming van de huidige activiteiten van de verzoekende partij met de voorschriften van het geldende BPA, maar enkel de overeenstemming van de vorige activiteiten van opslag van hout met dit BPA in vraag stelt. De verzoekende partij toont met voormeld betoog dan ook niet aan dat de betrokken overweging in de bestreden beslissing foutief of kennelijk onredelijk zou zijn. Daarnaast moet met de verwerende partij opgemerkt worden dat de verzoekende partij zelf aanhaalt een functiewijziging te zullen aanvragen naar loods voor het stallen, herstel en onderhoud van landbouwvoertuigen, zodat de vraagstelling in de bestreden beslissing ook in dit opzicht niet als onredelijk kan beschouwd worden.

Ook inzake de verhardingen op het terrein geeft de verzoekende partij aan dat deze ondertussen allemaal geregulariseerd zijn middels de stedenbouwkundige vergunning van 30 september 2015 verleend door het college van burgemeester en schepenen van de stad Diksmuide. Zij stelt daarnaast dat de verwerende partij met deze vergunning geen rekening heeft gehouden en aldus blijkt geeft van een niet correcte, of afdoende, noch zorgvuldige motivering. Evenwel blijkt uit nazicht van het administratief dossier niet dat de verwerende partij over deze regularisatievergunning beschikte, zodat zij hierover ook geen oordeel kon vormen.

In dit verband moet opgemerkt worden dat het aan de verzoekende partij toekomt om de onwettigheid aan te tonen van de bestreden beslissing. Indien zij het aanvoeren van die onwettigheid steunt op de bewering dat geen rekening is gehouden met een verleende vergunning, dan dient zij *in casu* aan te tonen dat de motivering in de bestreden beslissing niet kan volgehouden worden of niet afdoende is, en dit in acht genomen de gegevens waarover de verwerende partij beschikte. De verwerende partij overweegt dat de verhardingen niet overeenkomen met het door het schepencollege vergund inrichtingsplan van 10 mei 2010. Dit zou bevestigd worden in het proces-verbaal van de bouwinspectie van 7 april 2015, waaruit blijkt dat de aanwezige kws-verhardingen niet voor de volledige oppervlakte zouden zijn vergund. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij meent, is de verwerende partij er niet zelf toe gehouden om hierbij de meest recente informatie omtrent verleende vergunningen op te vragen, niet in het minst wanneer de verzoekende op 6 oktober 2015 nog een aanvullende nota met bijkomende stukken indiende, zonder de dan reeds bekomen regularisatievergunning voor de verhardingen bij te voegen, en temeer daar reeds in het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar van 26 augustus 2015 werd gewezen op het gebrek aan overeenstemming tussen de verhardingen en het inrichtingsplan van 10 mei 2010.

Bovendien heeft dit element geen betrekking op een decisief weigeringsmotief en is het daarnaast eerder in het belang van de verzoekende partij om aan te tonen dat haar terrein voldoet aan de stedenbouwkundige voorschriften. Gelet op de omstandigheid dat de

verzoekende partij zelf in gebreke is gebleven de verwerende partij volledig op de hoogte te brengen van de actuele vergunningstoestand op het terrein, kan zij niet ernstig volhouden dat de verwerende partij op grond van de aanwezige gegevens in het dossier tot een ander oordeel kon komen en zodoende onzorgvuldig zou gehandeld hebben.

Voor zover de verzoekende partij argumenteert dat het bedrijf waarbij de mast wordt geplaatst als para-agrarisch dient te worden beschouwd, moet opgemerkt worden dat het feit dat een constructie zone-eigen is, geen subjectief recht verleent op een stedenbouwkundige vergunning nu het aangevraagde overeenkomstig artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b) VCRO ook steeds moet worden beoordeeld op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de overwegingen inzake het mogelijk onvergund karakter van constructies op de site van de verzoekende partij niet het enige weigeringsmotief vormt, maar dat de vergunning ook om redenen van goede ruimtelijke ordening wordt geweigerd. De mogelijke overeenstemming van het plaatsen van de mast met de in het BPA gestelde vereiste van para-agrarisch karakter, leidt dus niet noodzakelijk tot de toelaatbaarheid van de aanvraag.

Voor zover de verzoekende partij benadrukt dat de verwerende partij in haar beslissing van 5 december 2013 de stedenbouwkundige vergunning voor huidige aanvraag verleende op grond van de vaststelling dat de aanvraag in overeenstemming is met het geldende BPA en met de goede ruimtelijke ordening, dient te worden vastgesteld dat de Raad deze beslissing vernietigd heeft onder meer omdat niet werd gemotiveerd waarom de aanvraag in overeenstemming werd geacht met de voorschriften van het toepasselijke BPA. De verzoekende partij kan in haar argumentatie betreffende de overeenstemming van de aanvraag met de geldende stedenbouwkundige voorschriften aldus niet dienstig verwijzen naar de beoordeling terzake in de vernietigde beslissing. In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog dat zij zich niet beroept op deze vernietigde beslissing, doch hiermee enkel verwijst naar de gewijzigde houding van de verwerende partij in de huidige bestreden beslissing. Hierboven is evenwel gebleken dat de verzoekende partij nalaat aan te tonen dat de beoordeling van de verwerende partij wat betreft de toets aan de geldende stedenbouwkundige voorschriften onzorgvuldig of onafdoende, laat staan kennelijk onredelijk zou zijn. De verzoekende partij laat na in welke zin de gewijzigde houding in de voorliggende bestreden beslissing onwettig zou zijn.

De verzoekende partij meent nog dat niet valt in te zien hoe de opmaak van een “globaal plan” iets zou veranderen aan het geldende juridisch toetsingskader, dat door de verwerende partij omschreven zou worden als een kakofonie van verschillende toepasselijke voorschriften. Evenwel moet vastgesteld worden dat het ontbreken van een globaal plan in de beoordeling van de bestreden beslissing niet als een element van strijdigheid met de wettelijke en reglementaire bepalingen werd aangehaald, maar onder de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening wordt aangevoerd. De kritiek is bijgevolg niet dienstig.

Evenmin kan nuttig worden verwezen naar de vernietiging door de Raad van State van de bijzondere vergunningsvoorwaarde tot opmaak van dergelijk globaal plan opgelegd in het kader van de verleende milieuvergunning. Immers betreft dit een andere beslissing, met name inzake de milieuvergunning, welke aldus een andere finaliteit heeft dan de gevraagde stedenbouwkundige vergunning. Bovendien kunnen de beweegredenen van de Raad van State die geleid hebben tot vernietiging van deze bijzondere voorwaarde, niet zonder meer naar analogie toegepast worden op de voorliggende beslissing. Immers wordt in het arrest overwogen: ‘Uit het bestreden besluit kan niet worden afgeleid om welke specifieke met het leefmilieu verband houdende reden de verwerende partij het “aangewezen” acht aan de verzoekende partij als bijzondere exploitatievoorwaarde op te leggen een masterplan op te maken “in functie van toekomstige ontwikkeling in agrarische zone”. De motieven voor vernietiging zijn bijgevolg gelinkt aan het karakter van de milieuvergunning, welke aan een ander toetsingskader is onderworpen

dan de stedenbouwkundige vergunning en niet zonder meer hierop kan worden getransponeerd. Bovendien moet met de verwerende partij vastgesteld worden dat dergelijke bijzondere vergunningsvoorwaarde in de huidige bestreden beslissing niet werd opgelegd, noch als het enige weigeringsmotief diende.

Gegeven het voorgaande maakt de verzoekende partij geenszins aannemelijk dat de verwerende partij, door de gevraagde stedenbouwkundige vergunning te weigeren, de toepasselijke stedenbouwkundige voorschriften uit het gewestplan en sectorale BPA heeft geschonden.

2.2

In het tweede onderdeel uit de verzoekende partij kritiek op de overwegingen in de bestreden beslissing die de toets met de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening betreffen.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken en dient rekening te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidscontrole is hij enkel bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Om te voldoen aan de formele motiveringsplicht dient een vergunningverlenende overheid duidelijk de met de ruimtelijke ordening verband houdende redenen op te geven waarop zij haar beslissing steunt, derwijze dat het de belanghebbende mogelijk is met kennis van zaken tegen de beslissing op te komen. De opgegeven motieven moeten afdoende zijn.

Het is aan de verzoekende partij die de aanvrager van de vergunning is om aan te tonen dat het verlenend bestuursorgaan hetzij foutief, hetzij op kennelijk onredelijk wijze tot de conclusie kwam dat het aangevraagde project niet verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Vooreerst viseert de verzoekende partij het motief van het gebrek aan een globale aanpak voor de site van het bedrijf waarin de aanvraag kadert. Zij meent dat dit geen toetsingselement kan uitmaken voor een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van een mast.

Er moet vastgesteld worden dat de verzoekende partij hierbij geen concrete en inhoudelijke kritiek formuleert op de zienswijze van de verwerende partij inzake de noodzaak van een globaal plan. Ook betreft zij de overwegingen in de bestreden beslissing inzake het bij haar aanvullende nota van 6 oktober 2015 alsnog gevoegde masterplan niet in haar kritiek. De verwerende partij achtte dit masterplan met name ontoereikend. Bijgevolg toont de verzoekende partij de kennelijke onredelijkheid van deze motivering niet aan, noch dat deze niet afdoende of onzorgvuldig zou zijn.

De verzoekende partij verwijst in haar uiteenzetting tevens naar vergunningen die zouden verleend zijn voor gelijkaardige masten in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Inzake de pyloon te Alveringem stelt zij dat de huidige aanvraag gelijkaardig is en evenzeer transparant en open is en weinig tot geen visuele impact heeft. Dit zou blijken uit foto's van beide masten. De verzoekende partij toont hiermee evenwel niet *in concreto* aan dat het in rechte en in feite gelijke

omstandigheden betreft waarbij aan anderen een gelijkaardige stedenbouwkundige vergunning werd verleend. In de bestreden beslissing werd reeds geantwoord op het betrokken argument van de verzoekende partij opgeworpen naar aanleiding van de hoorzitting. Hierbij verwijst de verwerende partij naar een 46 meter hoge kerktoeren en een 42 meter hoge massieve gsm-mast in de onmiddellijke omgeving, welke niet voorkomen bij huidige aanvraag. Bijgevolg blijkt dat de omstandigheden niet als identiek kunnen beschouwd worden en de verwijzing naar de mast te Alveringem *in casu* niet doorslaggevend is. In de wederantwoordnota voert de verzoekende partij aan dat de verwerende partij in haar beslissing van 19 september 2013 inzake de pyloon in Alveringem, de aanwezigheid van de 46 meter hoge kerk en de 42 meter hoge massieve gsm-mast niet heeft betrokken in haar beoordeling. Hiermee vult zij haar kritiek die zij heeft uiteengezet in haar verzoekschrift evenwel aan, terwijl deze reeds nuttig kon opgeworpen worden in het verzoekschrift. De verwijzing naar de twee andere hoge constructies in Alveringem kwam immers reeds aan bod in de bestreden beslissing als antwoord op het betrokken bezwaar van de verzoekende partij. Een dergelijke aanvullende kritiek kan bijgevolg niet op ontvankelijke wijze in de wederantwoordnota worden aangevoerd. Daarnaast moet opgemerkt worden dat verder in de wederantwoordnota overwegingen worden geciteerd van de beslissing van de verwerende partij van 19 december 2013, waarin wel degelijk wordt verwezen naar de reeds aanwezige kerk en gsm-mast.

Voorts merkt de verzoekende partij nog op dat het gebied reeds structureel aangetast zou zijn en omgeven door sectorale BPA's zonevreemdheid. Deze stelling, zonder aanduiding om welke structurele elementen het gaat of welke implicatie de toepassing van bedoelde sectorale BPA's heeft, vormt evenwel geen concrete argumentatie die de inpasbaarheid van de mast in de onmiddellijke omgeving kan verantwoorden.

Waar de verzoekende partij nog verwijst naar een vergunning voor een gps-antenne en antennemast verleend door de stad Poperinge, dient, zoals ook in de bestreden beslissing, te worden opgemerkt dat dit geen vergunning betreft die verleend werd door de verwerende partij. De verzoekende partij kan de voorliggende vergunning verleend middels de bestreden beslissing aldus niet zonder meer vergelijken met een vergunning verleend door een andere overheid, die te onderscheiden belangen heeft. Daarnaast toont de verzoekende partij met de loutere ligging in deze constructies te Poperinge in landschappelijk waardevol agrarisch gebied niet aan dat deze in rechte en in feite een identieke situatie betreft als huidige aanvraag, te meer gelet op de overige weigeringsmotieven in de voorliggende bestreden beslissing.

De verzoekende partij verwijst tevens naar het arrest van de Raad van 16 juni 2015 waarbij de eerdere beslissing van de verwerende partij werd vernietigd. Met een loutere verwijzing naar het oordeel in dit arrest dat een zorgvuldige afweging terzake ontbreekt en dat niet zou zijn gesteld dat de verwerende partij geen enkele beoordelingsmarge inzake de verenigbaarheid van de mast met de goede ruimtelijke ordening zou hebben, toont de verzoekende partij evenwel niet aan dat de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening in de huidige bestreden beslissing kennelijk onredelijk zou zijn. Evenmin als de overweging van de Raad in het vernietigingsarrest dat wel degelijk rekening kan gehouden worden met de bestaande loads op het terrein.

Tot slot gaat de verzoekende partij ook concreet in op de inpasbaarheid van de mast en stelt zij dat deze een open en transparante constructie betreft die weinig tot geen visuele impact genereert, en in feite nagenoeg niet zichtbaar is in het landschap. De verzoekende partij verwijst ook naar een aantal foto's van de bestaande mast in Alveringem gevoegd in haar verzoekschrift die de geringe visuele impact zouden staven.

Evenwel volstaat deze argumentatie van de verzoekende partij niet om de bestreden beslissing wat betreft de beoordeling van de visuele impact onjuist of kennelijk onredelijk te beschouwen.

De verwerende partij overweegt met betrekking tot de visuele impact van de aangevraagde mast het volgende in de bestreden beslissing:

“ ...

De gevraagde mast met zijn hoogte van 25 meter komt niet minder dan 16 meter boven de nok van de bestaande loods. Zelfs al wordt deze mast ingeplant naast de bestaande loods en zelfs al betreft het een "lichte structuur", zal de gevraagde constructie door zijn hoogte steeds zichtbaar zijn in het landschap en dus steeds enige visuele impact hebben. De gevraagde mast is dan ook visueel vormelijk niet verenigbaar met de onmiddellijke omgeving, die grotendeels - toch nog altijd - open agrarisch gebied betreft.

...”

Uit de stelling van de verzoekende partij blijkt enkel dat zij een andere mening heeft wat betreft de visuele gevolgen van het plaatsen van een mast op het terrein dan deze weergegeven in de bestreden beslissing, en dat dit het tegendeel zou moeten aantonen van wat de verwerende partij overweegt. Hiermee wordt echter niet op gefundeerde wijze aangetoond dat de verwerende partij de beoordeling van de overeenstemming van het aangevraagde project met een goede ruimtelijke ordening foutief of op kennelijk onredelijke wijze heeft uitgevoerd, minstens dat de gehanteerde zienswijze onjuist of kennelijk onredelijk is. Gelet op de feitelijke gegevens van het dossier, met inbegrip van de bijgebrachte foto's, moet vastgesteld worden dat de verwerende partij in alle redelijkheid kon overwegen dat de mast, zelfs al wordt deze ingeplant naast de bestaande loods en zelfs al betreft het een “lichte structuur”, door zijn hoogte steeds zichtbaar zal zijn in het landschap en dus steeds *enige* visuele impact zal hebben. De verwerende partij is van oordeel dat de gevraagde mast visueel vormelijk niet in overeenstemming is met de onmiddellijke omgeving die grotendeels nog altijd open agrarisch gebied betreft. De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij zodoende haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid te buiten is gegaan.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 17 oktober 2017 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Chana GIELEN

Pieter Jan VERVOORT